پیوند خویشاوندی ازار الله رحمان را گرفته و هر که آن را بر قرار داشته باشد، الله او را به خود وصل می کند و هر که آن را قطع نماید، الله او را از خود قطع می کند.

از ابن عباس رضی الله عنهما روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «إنَّ الرَّحِمَ شِجْنَةٌ آخذةٌ بحُجْزَةِ الرَّحمنِ، يَصِلُ مَن وَصَلَها، ويقطعُ مَن قَطَعَها»: «پیوند خویشاوندی ازار الله رحمان را گرفته و هر که آن را بر قرار داشته باشد، الله او را به خود وصل می کند و هر که آن را قطع نماید، الله او را از خود قطع می کند».

[صحیح است] [به روایت احمد]

رحم با الله متعال در ارتباط است؛ و رحم از اسم «الرحمن» مشتق شده است؛ این حدیث از جمله احادیث صفات می باشد؛ احادیث و صفاتی که ائمه آنها را تصدیق نموده و معنای آنها را ثابت دانسته اند و تصریح کرده اند که این صفات چنانکه وارد شده اند، پذیرفته می شوند؛ و ادعای کسانی که موجب آنها را نفی کرده اند، رد نموده اند. بنابراین آنچه در حدیث مذکور وارد شده (الحُجزة) یکی از صفاتی الهی می باشد که ایمان به آن بدون هرگونه تحریف و تعطیل و بیان کیفیت و تمثیل واجب است؛ بنابراین ایمان داریم که رحم یا همان پیوند خویشاوندی با این صفت در ارتباط است و هرکس آن را رعایت کند، الله متعال او را به خود وصل نموده و می رساند و هرکس آن را نادیده گرفته و قطع کند، الله متعال او را به خود نمی رساند. و هرکس الله متعال او را به خود نرساند و وصل نکند، همراه دشمن رانده شده ی الله، شیطان است. و اگر همه ی مخلوقات بخواهند به او نفعی برسانند، سودی برای او نخواهند داشت. [الحجزة در اصل به معنای محل بستن شلوار می باشد اما بعدها به سبب مجاورت به ازار هم حجزة گفته شده است].

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/8283